

FOA varsler konflikt mod DI

De af LOBPA's ansatte handicaphjælpere, der er medlemmer af FOA, bliver kastebold i en konflikt mellem arbejdsmarkedets parter og en intern konflikt mellem fagforbundene 3F og FOA.

Af formand Janne Sander

Et år er nu gået siden opstarten af LOBPA, Landsorganisationen Borgerstyret Personlig Assistance. 1. januar 2009 trådte den ny lov om BPA i kraft, og som bekendt er det nu muligt at lade en pårørende, et privat firma eller en borgerstyret organisation varetage ens arbejdsgiveransvar, mens man fortsat selv bevarer arbejdslederfunktionen.

Den væsentligste kritik af de hidtil eksisterende forhold vedrørende hjælpeordningerne er rejst af de faglige organisationer med FOA i spidsen. De har med stadig stigende intensitet hævdet, at området har været det rene anarki, hvor ordentlige løn- og ansættelsesforhold, alle regler om arbejdsmiljø og relationen mellem borger og hjælper har været baseret på lovløshed og misbrug af hjælperne.

Fagforbundene har bl.a. afholdt stormøder blandt hjælperne, hvor historier om misbrug og udnyttelse er blevet afsæt for et stigende krav om forandring. Fagforbundene har desuden bidraget med artikler og støttet afhandlinger, hvor hjælpernes arbejdsforhold er beskrevet så negativt, at det har undret de fleste, at det alligevel har været muligt at rekruttere både dygtige og engagerede hjælpere gennem de sidste mange år.

Men i virkeligheden har borgere med BPA længe haft det som et oprigtigt ønske for deres ansatte, at jobbet som handicaphjælper ville blive anerkendt som et selvstændigt erhverv med løn- og ansættelsesforhold, som matcher andre lønarbejderes i dagens Danmark.

Så da LOBPA i samarbejde med arbejdsgiverorganisationen DI (Organisation for erhvervslivet) medvirkede til at udforme den første overenskomst for handicaphjælperne, var vi sikre på, at de behov, som alle parter i årevis havde udtalt, var blevet opfyldt, og en vigtig milepæl sat.

Men så enkelt var det desværre ikke. Lige så snart underskriften var sat på overenskomsten, blev det tydeligt for os, at det faktisk slet ikke er handicaphjælpernes løn- og arbejdsvilkår fagforbundene egentlig interesserer sig for. Det er derimod handicaphjælperne som potentielle medlemmer og dermed retten til at fastlægge lønniveauet i relation til fagforbundenes øvrige medlemsgrupper. Fagforbundene virker mere optaget af at få fingrene i handicaphjælperområdet end i de løn- og arbejdsvilkår og det arbejde, der faktisk udføres, ligesom de virker mere interesserede i at kunne regulere handicaphjælpernes lønniveau, så det fastholdes i afstanden til andre fagområder i forbundenes porteføljer.

Vi oplever derfor i dag en betændt konflikt mellem fagforbundene 3F og FOA, begge medlemmer af LO. Kampen står om, hvem af de to der skal have retten til at føre overenskomstforhandlinger for handicaphjælperne. I første omgang bad LOBPA de to forbund 3F og FOA om at afklare deres interne mellemværende i mindelighed. Det

ville de ikke. Så tog man LO's særlige Grænsenævn i anvendelse og her blev aftalen, at begge fagforbund kunne tegne overenskomst og gensidigt underskrive hinandens. Dog således, at faglært arbejde skal overenskomstdækkes af FOA.

LOBPA blev som medlem af DI ført sammen med 3F, fordi det er det forbund DI har ønsket samarbejde med i denne sag. Forud havde LOBPA drøftet rammerne for en overenskomst med FOA. Men i december måned 2008 blev LOBPA på et møde med Forbundsformand Dennis Kristensen og hans medarbejdere mødt med den trussel, at hvis vi ikke inden nytår havde en overenskomst i hus, ville FOA indlede konflikt på området.

LOBPA indså derfor, at der var behov for at indhente sagkyndig bistand og lade os repræsentere af en ligeværdig modpart til FOA, nemlig en arbejdsgiverorganisation med særlig sagkundskab inden for arbejdsmarkedsforhold. FOA foreslog os at tage kontakt til DI, hvor vi derefter tegnede medlemskab. DI valgte imidlertid at kontakte 3F, fordi der i forvejen var samarbejde om handicaphjælperområdet mellem de to parter. Det blev således 3F, der sammen med LOBPA indgik i de efterfølgende forhandlinger med DI.

Jeg kan sådan set godt forstå, at FOA blev skuffet over at se området glide dem af hænde og overgå til 3F. Men begge forbund er jo medlemmer af LO, og hovedopgaven med at få hele området bedst muligt reguleret for lønmodtagerne blev løst. Arbejdet som handicaphjælper er nu blevet et selvstændigt erhverv med lønforhold, som fuldt ud matcher det øvrige arbejdsmarked. Og her er det værd at bemærke, at FOA ikke på noget tidspunkt har udtalt sig negativt om selve indholdet i overenskomsten mellem DI og 3F.

Det er derfor helt ubegribeligt, at der nu skal føres arbejdskamp på dette område.

Handicaphjælperne og ikke mindst borgerne med hjælpeordninger er blevet gidsler i en ulige kamp, hvor arbejdsmarkedsparterne slås om byttet. LOBPA har medvirket til at handicaphjælperne får overenskomstdækning. Der er lagt mange kræfter i at opnå så god og reel en overenskomst som overhovedet muligt for at skabe tryghed og fairness i ansættelsesforholdet mellem borgere med BPA og handicaphjælperne. Vi har altså løst vores del af denne vigtige opgave.

Og hvad får vi så for det? Tak? Nej, vi får konflikter og utryghed. Konfliktvarsler og trusler om, at borgere med BPA nu står uden den livsnødvendige hjælp, fordi deres ansatte bliver pålagt at strejke. Ikke en konflikt, der går på om handicaphjælperne får en ordentlig og anstændig løn. Ikke en konflikt, der tager udgangspunkt i nogle af de negative historier, fagforbundene så villigt har publiceret. Nej, en konflikt, der udspiller sig mellem FOA og DI, og som medfører, at FOA nu varsler blokade mod DI med krav om overenskomstdækning af social- og sundhedspersonale, der ansættes som handicaphjælper ved virksomheder under DI.

I virkeligheden er det en konflikt mellem to fagforbund, der hver især har indgået aftaler om overenskomster med to forskellige arbejdsgiverorganisationer nemlig DI og DE (Dansk Erhverv).

For LOBPA er det helt og aldeles ubegribeligt, hvorfor det er kommet hertil. Vi har netop ønsket en overenskomst gældende for alle handicaphjælperne, for at sikre gennemskuelighed og ensartede forhold omfattende alle i samme erhverv.

FOA har hele tiden hævdet, at området er et pleje- og omsorgsområde. LOBPA siger

ja, men det er mere end det, nemlig også et serviceområde.

Vi siger, at handicaphjælperjobbet er en helt unik kombination af en række særlige faglige kompetencer, som den enkelte borger med BPA selv udvælger eller giver sin hjælper ved at oplære vedkommende på arbejdspladsen. Vi har også over for både arbejdsmarkedets parter, kommunerne og staten nøje forklaret, at handicaphjælperne ofte arbejder i et grænseland mellem liv og død. Borgere med BPA kan være livsafhængige af den assistance, de modtager gennem hele døgnet af handicaphjælperne.

Alternativet for de fleste ville uden handicaphjælpernes indsats være et plejehjem. Der er derfor ingen, der kan komme og sige at de ikke ved, at området er særdeles sårbart. Og den kendsgerning, at kun én handicaphjælper som regel er på arbejde ad gangen, gør jo truslen om blokade og strejke ekstra livstruende. Dette til trods truer FOA nu med at konflikte på området, og det hænger simpelthen ikke sammen. Så kan Dennis Kristensen nok så mange gange udtrykke, at han beklager, at det er nødvendigt.

Konflikt, strejker, arbejdsnedlæggelser og blokader er nogle af de våben, som arbejdsmarkedets parter har til deres rådighed. Når man indleder en arbejdskamp, bør det som udgangspunkt være som allersidste udvej. Dèr, hvor alle andre veje er forsøgt. Og mellem ligeværdige parter.

Denne konflikt mellem FOA og DI, som nu er varslet, udspiller sig mellem magtfulde organisationer, som burde kunne andet og mere end at tage de allersvageste som gidsler og skabe utryghed blandt borgere med BPA. Netop de borgere, der har udvist rettidig omhu ved at indgå overenskomst, så løn- og arbejdsvilkårene bliver forbedret, og handicaphjælperjobbet gjort endnu mere attraktivt. Vi har udført vores del af opgaven.

Hvornår kan vi forvente at se den samme ansvarlighed og anstændighed fra arbejdsmarkedets parter?

LOBPA c/o DH, Kløverprisvej 10 B 2650 Hvidovre 70 12 30 12 info@lobpa.dk